

MAANDBERIGTEN,

VOORGELEZEN

IN DE

MAANDELIJKSCHE BEDESTONDEN

VAN HET

Nederlandsche Zendinggenootschap,

betrekkelijk de verbreiding van het CHRISTENDOM,
bijzonder onder de

H E I D E N E N ,

VOOR HET JAAR 1849.

TE ROTTERDAM, BIJ

M. WIJT & ZONEN,

DRUKKERS VAN HET NEDERLANDSCHE ZENDELINGGENOOTSCHAP.

Gedrukt voor rekening van het Genootschap.

hun getal op *Celebes* wederom zorg is gedragen. Volgens ingekomen berigten toch is broeder BOSSEAT met zijne vrouw den 9^{den} November 1848 behouden te *Menado* aangekomen. Het schip, waarmede zij de reis gedaan hebben, is tien dagen daarna op de reede van *Menado* gestrand en uitéengeslagen. Zoo heeft de Heer zijnen dienstknecht op de groote wateren behoed. Eerst nadat het vaartuig zijn' last had overgebracht is het verbrijzeld. Broeder BOSSEAT zal zich te *Tanawangko* vestigen. Verlangend zien wij uit naar de eerste berigten aangaande zijne werkzaamheid aldaar. De Heer geve hem, te mogen ondervinden, dat zijne kracht in onze zwakheid volbragt wordt!

Van *Celebes* doen wij nog een' togt naar

T I M O R.

Herinneren wij ons, wat vroeger (1) aangaande broeder DONSELAAR berigt werd, het verblijdt ons dan, van hem te vernemen, dat hij in Mei 1848 de zoo lang gewenschte tijdelijke woning te *Babauw* mozt voltooid zien. In de volgende maand is hij derwaarts vertrokken. Hij moge er ongestoord kunnen arbeiden; een wensch, ernstiger ontboezemd, naarmate er grooter gevaar is voor nieuwe verstoring der rust. De houding van de Timoresche volksstammen is toch nog dezelfde als vroeger.

Korten tijd na zijne vestiging te *Babauw*, bezocht Br. DONSELAAR de daar gevestigde Christenen.

(1) Zie Maandberigt 1848, n°. 11.

Het getal der volwassenen bestond uit *negen en veertig* mannen en *een en dertig* vrouwen. Daaronder zijn er slechts *tien*, die belijdenis van hun geloof hebben afgelegd. *Dertien* paren zijn Christelijk gehuwd, *tien* paren, waarvan man en vrouw beiden Christenen zijn, leven in onecht, *twintig* Christen-mannen hebben zich verbonden met heidensche vrouwen en *twaalf* Christen-vrouwen met heidensche mannen. Hieruit kan men gemakkelijk opmaken, hoe de toestand van het grootste deel dezer Christenen is.

Wat de scholen betreft, hier is ook veel, dat anders moest zijn. De ouders willen zich bijna niet laten overtuigen van het belang, dat zij bij het onderwijs hunner kinderen hebben. » Niet lang geleden, » schrijft broeder DONSELAAR, » bezocht ik met den meester en de schooloppassers al de woningen te *Babauw*, ter opsporing van jonge kinderen, die de school zouden kunnen bezoeken. Vele ouders verwijderden zich bij onze aankomst van hunne woningen, of verbergden hunne kinderen, terwijl anderen allerlei voorwendsels en uitvlugten zochten, om toch maar hunne kinderen van de gehate school te bevrijden. Zelfs waren er een paar Rottinesche vaders, die mij nog niet eens te woord wilden staan.»

Het tafereel, dat onze broeder overigens van zijnen werkkring ophangt, is nog niet in staat, om den indruk weg te nemen, dien zijne vroegere treurige berichten maakten. Des te gunstiger is die, welken hij zelf bij ons achterlaat, als hij zijn

hart voor ons uitstort. Hij, die daar op *Timor* zulk een moeilijken post te verdedigen heeft, schreef ons in de maand Augustus des vorigen jaars: »Schoon ik hoop te volharden, om met alle magt te doen wat mijne hand te doen vindt, en daartoe ootmoedig kracht van boven vraag, ben ik er nogtans levendig van overtuigd, dat mijne pogingen op zichzelf de gewenschte uitkomst niet zullen verkrijgen. Goddelijk licht en Goddelijke kracht alleen kunnen die verduisterde verstanden verlichten, die aardsgezinde harten vervullen met hemelzin, die laauwe onverschillige gemoederen doen ontbranden in liefde tot God en tot Christus en in ijver voor al wat goed is en wél luidt. Maar ik weet ook, dat Hij, die gezegd heeft, dat het licht uit de duisternis zou schijnen, ook thans nog verduisterde verstanden en harten verlichting wil schenken der heerlijkheid van Hem in het aangezicht van *JEZUS CHRISTUS*. Ik wensch dus voort te gaan met *CHRISTUS* en dien gekruisigd hun voor de oogen te schilderen, of het Gode behagen mogt het oog hunner ziel te openen voor het heerlijk licht van het Evangelie van *CHRISTUS* en dit Evangelie ook voor hen eene kracht van God tot zaligheid wierd. Maar ik weet ook, dat gelijk de ontwikkeling in de natuur langzaam voortgaat, zoo ook die van den menschelijken geest; dat, gelijk de landman de kostelijke vrucht zijns arbeids met lankmoedigheid moet verbeiden, zoo ook de arbeider in den wijngaard des Heeren. Ik blijf hopen en bidden, dat

gelijk elders, waar het vroeger zoo duister was, maar waar thans het licht is doorgebroken, zoo ook hier het rijk der duisternis voor dat des lichts zal zwichten. Er is ook, wat in mij die hoop verlevendigt. Daartoe behoort, dat de openbare godsdienstoefeningen door velen der Christenen, althans meestal, vrij wel worden bezocht. Eerst dan, wanneer het met de Christenen beter wordt, kan ik met grond verwachten, dat mijne pogingen onder de Heidenen gunstiger zullen slagen. De gesteldheid der eersten toch kan tot dusver weinig strekken om het Christendom bij de laatsten aan te bevelen."

Voorts meldt broeder DONSELAAR, dat hij, behalve de catechisatie met de schoolkinderen, tweemaal in de week godsdienstig onderwijs geeft aan eenige jongelieden, die reeds voor korteren of langeren tijd de school verlieten, en waarvan er eerlang tot lidmaten der gemeente kunnen aangenomen worden. Ook hebben eenige paren, tot dusver in onecht levende, hem beloofd, zich op Christelijke wijze met elkander in den echt te zullen laten vereenigen. Zijne mededeelingen eindigen met den wensch, dat er welhaast een einde moge komen aan den tegenwoordigen onrustigen staat van zaken. Zijn verblijf te *Babaruw* is verre van aangenaam te zijn. Elken nacht verkeert hij met de zijnen in gevaar van wege den vijand. Stelt nu daar tegenover de rust en de veiligheid, waarin wij ons verheugen mogen, het verkeer met vrienden, die Christus den Heer liefhebben, de aan-

moediging, die wij hier vinden, zoo wij voor het Evangelie geopende ooren en harten zoeken — en wij moeten ons opgewekt gevoelen, om de broeders, die in den vreemde het goede zaad willen zaaijen, voortdurend in onze gebeden te gedenken, daarbij ons zelve onderzoekende, of wij, bij veel minder gevaar en ontmoedigenden tegenstand, met grooter opgewektheid en blijdschap arbeiden in den wijngaard des Heeren, ieder op de plaats, waar God ons gesteld heeft. Over de Heidenen, over de Christenen uit de Heidenen te klagen, is iets, waartoe wij, vooral hier, ligt kunnen komen. Maar waken en bidden wij, dat de Heer niet over ons een nog meer beschamend oordeel behoeve uit te spreken. Over ons is het licht ter middaghoogte opgegaan. Wandelen wij dan als kinderen des daags, en verblijden wij ons in den klank van het woord, ons voortdurend ter zaligheid gepredikt. Vinde Gods Geest in onze harten een' tempel, en in ons denken, spreken en handelen eene krachtige getuigenis Zijner werking!

Te ROTTERDAM, bij M. WIJT & ZONEN,
Drukkers van het Nederlandsche Zendinggenootschap.